

Tinning (VS):

Ja, det er et desperat forsøg på for tredje gang at få udtrykt mig så tilpas klart, at også landbrugsministeren forstår det.

Det, jeg har forsøgt at sige, er, at det ikke er et spørgsmål, om der nu er 1,5 eller 1,2 eller 2 ansatte på et brug. Det er ikke det afgørende, når vi diskuterer koncentrationen eller centraliseringen, hvad man nu vil. Det, jeg sagde, var, at vi kan se, at der bliver færre og færre brug, hvis vi nu tager svineproduktionen, og vi kan se, at der bliver flere og flere svin på de brug, der bliver tilbage, og vi kan se, at man f.eks. i USA har brug med 6.000 svin. Landbrugsministeren kan godt sige nu, at tingene skal være harmoniske og passe sammen, og sådan som tingene ser ud i dag, er det meget rimeligt. Inden for de sidste 10 år er der blevet færre og færre brug med svin, antallet er omtrent halveret, og samtidig er der blevet flere og flere svin pr. brug. Det kan godt være, at det har været uharmonisk dengang, men jeg synes, vi må have at vide, når Danmark i EF arbejder for, at man skal kunne give tilskud til gårde, der har op til 1.000 svin, om det så er grænsen, eller mener landbrugsministeren, at 2.000 eller 3.000 eller 5.000 eller 6.000 svin på den samme gård også er meget harmonisk og rimeligt, måske hvis der bliver 2,5 ansatte?

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg finder først og fremmest, at det skal være harmoniske bedrifter, hvor der ikke skal være beskæftiget mere end familien plus nogle enkelte andre. Jeg tør ikke sætte en grænse, jeg tror ikke, man skal være så stiv, at man sætter alt for mange grænser, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke tror på de store mastodontbrug, nærmest fabrikker, når det drejer sig om at producere svin eller andre animalske produkter.

Til hr. Tang Sørensen vil jeg sige, at der er dele af dette, jeg straks har sat i værk ved bekendtgørelse efter vedtagelsen af forordningen, som jeg allerede har redegjort for det. Vi havde i øvrigt ønsket at lave en ny lov, for som man kan se, er flere bestemmelser flyttet fra selve lovteksten til bekendtgørelsen, fordi de jo løbende er under ændring i EF-systemet.

Jeg må sige til hr. Grove, at det nu engang er sådan for regeringen, at alle udgifter må

opvejes af de indtægter, staten har. Vi har altså fundet, at tidspunktet nu var inde til at fremsætte dette lovforslag med den sidste rest af det, vi skulle have gennemført, men det er da muligt, at det ville være kommet tidligere, hvis der ikke havde været valg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd (gældssaneringsloven).

(Lovforslag nr. L 177. Fremsat 31/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Stavad (S):**

De foreslåede ændringer af gældssaneringsloven indebærer en forhøjelse af garantirammen fra 2,5 mia kr. til 3,5 mia kr., en forlængelse af ansøgningsfristen til 1. juli 1983, en udvidelse af perioden, som giver adgang til ordningen, med årene 1972, 1973 og 1980, og at jordkøb inddrages som grundlag, når købet er foretaget med henblik på animalsk produktion.

Der er tilkendegivet ønske om en udvidelse af gældssaneringsloven af et stort flertal her i folketinget. Socialdemokratiet er en betydelig del af dette flertal. Vores begrundelse for at gå ind for en udvidelse af loven er, at det giver store muligheder for en effektiv og tilbunds gående gældssanering, hvor der som regel også vil være tale om frivillige akkorder. Herved får landmanden en del af den dyreste og den mest kortfristede gæld kon-